

*Grýtgardhr Ænridhi synir
giardhu at fadhur sniællan.
Gudhvær var væstr ā Ænglandi,
gialdi skifti,
burghir ā Saxlandi
sōtti karla.*

Rörande O. v. Friesens invändningar mot antagandet av en annars okänd strof, se Sö. 113 Kolunda, s. 85 f.

167. Landshammar, Spelviks sn, Rönö hd.

Pl. 74, 75. Pl. 13: B. 817.

Litteratur: B. 817; L. 872; Ransakn. 1667—84.

Runstenen står rest vid södra sidan av infartsvägen, som där bildar en backe åt väster och öster, mittemot början av uppkörsbron till ladugårdsskullen.

Ämnet är gråsten, höjden 1,57 m, bredden vid foten 42 cm, i toppen över nedre slinglinjen 52 cm, slingans bredd är 10 cm. Västra kantsidan är 58 cm bred över korsets kärna.

På framsidan står ormslingan, ristad med runinskrift, som fortsättes på mittytan delvis med kvistrunor, varefter upptill under toppslingan ett människoansikte är anbragt. Det konstfulla korset är däremot ristat på stenens vänstra sida.

Kvistrunorna äro 34 1:1 **t**, varpå de vanliga runorna 35—36 **ri** följa, 37 3:6 **k** med följande punkt. Följande ord börjar med den vanliga runan 38 **k**, därpå stå kvistrunorna 39 3:2 **u**, 40 3:3 **p** och slutligen de vanliga runorna 41—42 **an**.

Inskriften är följande:

Slingan: **uiniutr : raispi : stain : at : kupmunt · sun · sin.** Mittytan: **trik · kupan**
 5 10 15 20 25 30 35 40

Översättning: Vinjut reste stenen efter Gudmund, sin son, en kämpe god.

168. Landshammar, Spelviks sn, Rönö hd.

Pl. 12: B. 810.

Litteratur: B. 810; L. 873; Ransakn. 1667—84.

I *Ransakn.* säges: »item en uthan för bygn». Runstenen är nu förlorad. Enl. B. 810 är denna runsten en del av övre delen på en sådan. Ämnet har säkerligen varit gråsten. Enl. måtten i B. 810 har styckets höjd varit 47 cm, bredden 63 cm.

I vänstra slingan är 1 en bistav antagligen till **r**, som varit ändelse i nom. av resarens namn, varefter följer 2—7 **raispi**.

Högra slingan innehåller 8—9 **-si** som utgjort slutet av dem. pron. [pan]**si**, prep. 10—11 **at** »efter» och 17—232678. *Södermanlands runinskrifter.*

12—13 **ui**, som utgjort början av namnet på den avlidne, som följaktligen sannolikt varit samma **uiniutr**, som rest Sö. 167 Landshammar.

På mittytan står 14—15 **pu** slutet av **[fa]pu** följt av 16—18 **sin**.

Inskriften torde alltså hava varit: **-r raispi** **[stain · pan]** **si at ui-** **[fa]pu sin**

Översättning: N. N. reste denna sten efter Vinjut sin fader.

169. Ekeby, Svärta sn, Rönö hd.

Pl. 13: B. 820.

Litteratur: B. 820; L. 886; Ransakn. 1667—84; Runverser s. 183; Boije, Sv. fornminnesfören. tidskr. V, s. 161.

Runstenen, som enl. B. 820 hade blott högra slingan och en mittslinga i behåll och stod invid båtformiga stensättningar å »Ekeby Lööd», är nu förlorad.

Ämnet har säkerligen varit gråsten. Höjden var enligt måtten i B. 820 74 cm, bredden 43 cm.

Inskriften var i huvudslingan: —**ii nar : pair : si : ar : lit : osi**, i mittslingan: **-nunt : raisa**, som av Bugge, *Runverser* s. 183 uppfattats som lämningar av en versifierad inskrift, som han förmodat utfyllt:

*[Hiar munu standa
stæi]nar fæirse,
ar lét Ás . . . (t. ex. Áskell)
[at A]nund ræisa*

och översätter: Här skola dessa stenar stå, som As(kell) lät resa efter Anund.

170. Nälberga, Svärta sn, Rönö hd.

Pl. 75. Pl. 13: B. 819.

Litteratur: B. 819; L. 885; Ransakn. 1667—83; Teckn. av A. Wætter i VHAA:s top. ark.; Brate, Fornvännen 1907.

Runstenen står rest norr om Nälberga i den s. k. Klippinge-hagen på västra sidan och invid vägen till Klippinge med inskriftsidan åt vägen.

Ämnet är gråsten, höjden är 1,85 m efter stenens mitt, bredden vid foten 80 cm, i toppen 71 cm, tjockleken 46 cm. Huvudslingan är 10 cm bred, den runristade korsfoten nedtill 21 cm, slingorna med kvistrunor nedtill 10 cm, upptill 18 cm.

Korsets ornament äro delvis otydliga. Det synes, som om en yttre ring vore ämnad att gå under korsarmarna över knorrarna, en inre över korsarmarna men under knorrarna. Knorrparet nedtill t. v. har alldeles misslyckats vid utförandet.

Inskriftens första namn 1—7 **uistain** föregås av kolon. I 8—13 **agmunr** är prickens säker i 9 **g**. I 14—19 **kupuia** har 14 **k** en mera oregelbunden grop, som möjligen kan fattas som prick. I 24—29 **r[ai]spu** äro 25—26 **ai** fullkomligt borta såsom i B. 819, ävensom halva nedre staven i 27, omvänt **s**. I korsfotens 50—60 **prutan piagn** finnes avgjort prick i 59 **g**.